

متن پرسش

باسلام بنده طلبه هستم و دو خصوصیت دارم می خواستم ببینم نظر شما درموردش چیست خوب است یا بد و آیا احتیاج به اصلاح دارد فقط لطفا درمورد هرکدام جداگانه نظر بفرمایید: ۱. بسیار دلسوزم برای طلاب و اگر واقعا کسی بخواهد زمین بخورد از کمک دریغ نمی کنم و حتی برای اینکه مشککش حل شود گریه هم در پیشگاه خدا می کنم؟ ۲. وقتی بعضی از دوستانم را می بینم که انتقالی می گیرند و یا از ما جدا می شوند بسیار ناراحت می شوم و یاد خاطرات خوبی که با آنها داشتم می افتم و بسیار ناراحت می شوم خلاصه تک مانده ایم دیگر؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱- خوب است که انسان دلسوز آدم‌ها باشد ولی عاقلانه دلسوزی کنید و نه احساساتی. گفت: «سرشک از رخم پاک کردن چه حاصل.... تو کاری بکن کز دلم خون نیاید» ۲- این روحیه‌ها خوب است به شرطی که همواره با خودتان زندگی کنید. موفق باشید